

2. Kas nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/38/EMÜ, ⁽²⁾ millega kooskõlastatakse veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate tellijate hankemenetlused, artikli 13 alusel tuleb täita nõuet selle kohta, et äriühing, kellega otse hankeleping sõlmitakse, teostaks valdavalt toiminguid koos selle avalik-õigusliku asutusega, kellel on selles äriühingus enamusosalus, ning kas sellest saab teha järelduse, et antud nõue on täidetud juhul, kui kõnealuse äriühingu käive tuleneb enamus osas kontrollitava riigi- või kohaliku omavalitsuse asutuse tegevusest või teise võimalusena selle asutuse territooriumil sooritatud tegevusest?

⁽¹⁾ EÜT L 199, 9.8.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 199, 9.8.1993, lk 84.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Supreme Court, Iirimaa, 27. juuli 2004. aasta määrusega kohtuasjades Eurofood IFSC Ltd ja Companies Acts 1963-2001: Enrico Bondi versus Bank of America N. A., Pearse Farrell (likvideerija), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders

(Kohtuasi C-341/04)

(2004/C 251/13)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Supreme Court, Iirimaa, 27. juuli 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjades Eurofood IFSC Ltd ja Companies Acts 1963-2001 Enrico Bondi versus Bank of America N. A., Pearse Farrell (likvideerija), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders, mis saabus kohtukantseleisse 9. augustil 2004.

Iirimaa Supreme Court küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistest küsimustest:

1. Kui Iirimaa pädevale kohtule esitatakse avaldus maksevõimetu äriühingu likvideerimismenetluse algatamiseks ja kui see kohus teeb otsuse, mis kehtib kuni likvideerimismenetlust algatava otsuse tegemiseni ja millega määratakse ajutine haldur, kellel on volitused vallata äriühingu vara, korraldada selle asjaajamist, avada pangaraarveid ning nimetada esindaja (solicitor), mille õigusliku tagajärjena kaotab ettevõtte juhtkond oma volitused, siis kas selline otsus koostoimes esitatud avaldusega on nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ artiklite 1 ja 2 alusel tõlgendatava artikli 16 kohaselt maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlev kohtuotsus?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas Iirimaa High Court'i esitatud avaldusega, milles palutakse kohtul alustada äriühingu sundlikvideerimist, algatati eespool mainitud määruses kirjeldatud maksejõuetusmenetlus Iirimaa õiguse (1963. aastal vastuvõetud Companies Act § 220 lõige 2) alusel, mille kohaselt algab ettevõtja likvideerimine avalduse esitamise päevast?

3. Kas eespool mainitud määruse artikli 3 koostoimes artikliga 16 alusel on põhimaksejõuetusmenetluse algatamise õigus selle liikmesriigi kohtuorganil, kus maksujõuetusmenetlust esimesena alustati, kuigi ettevõtte registrijärgne asukoht ei ole mainitud liikmesriigis ja ettevõtte ei tegele seal regulaarselt oma huvide realiseerimisega kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil?

4. Kui põhihuvide keset määratletakse olukorras, kus

a) emaettevõtja ja tütarrettevõtja registrijärgsed asukohad on erinevates liikmesriikides,

b) tütarrettevõtja tegeleb oma põhihuvide realiseerimisega regulaarselt kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil täielikult ja süstemaatiliselt, pidades kinni ühingu olemusest selles liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ja

c) emaettevõtja juhib aktsiate omamise ja juhtide nimetamise kaudu kas formaalselt või faktiliselt tütarrettevõtjat,

siis kas otsustavad asjaolud on need, millele viidatakse punktis b või siis need, millele viidatakse punktis c?

5. Kui see on ilmselt vastuolus liikmesriigi avaliku korraga, et kohtu- või haldusotsusel on õiguslik mõju isiku või organite suhtes, kelle õigust õiglasele kohtupidamisele ei ole otsust tehes järgitud, siis kas kõnealune liikmesriik peab eespool mainitud määruse artikli 17 alusel tunnustama teise liikmesriigi kohtu poolt tehtud otsust, mille eesmärk on algatada äriühingu maksejõuetusmenetlus, juhul kui esimesena mainitud liikmesriigi kohus on seisukohal, et kõnealune otsus on tehtud eelmainitud põhimõtteid eirates, ja eelkõige olukorras, kus teises liikmesriigis menetluse algatamist taotlenud isik on sellekohaseid taotlusi arvestamata ja vastuolus kõnealuse liikmesriigi kohtu otsusega keeldunud üle andmast esimesena mainitud liikmesriigi õiguse alusel määratletud ühingu ajutisele haldurile koopiaid taotluse aluseks olevatest olulistest dokumentidest?

⁽¹⁾ 29. mai 2000. aasta määrus maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).